

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 1994

στην υπόθεση C-18/93 (αίτηση του Tribunale di Genova για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): *Corsica Ferries Italia SRL κατά Corpo dei piloti del porto di Genova* ⁽¹⁾

(«Υποχρεωτική υπηρεσία πλογήσεως — Τιμολόγια εισάγοντα διακρίσεις — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ανταγωνισμός»)

(94/C 174/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-18/93, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Genova (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Corsica Ferries Italia SRL και Corpo dei piloti del porto di Genova, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς τα άρθρα 5, 7, 30, 59, 85, 86 και 90 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler (εισηγητή), G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως εξέδωσε στις 17 Μαΐου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4055/86 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών μεταξύ κρατών μελών και μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών ⁽²⁾, εμποδίζει την εφαρμογή εντός κράτους μέλους, για τις ίδιες υπηρεσίες πλογήσεως, διαφορετικών τιμολογίων, αναλόγως του αν η επιχείρηση, η οποία διενεργεί θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ δύο κρατών μελών, εκμεταλλεύεται πλοίο το οποίο έχει ή όχι άδεια ακτοπλοΐας εσωτερικού που επιφυλάσσεται σε πλοία φέροντα σημαία του κράτους αυτού.
2. Το άρθρο 90 παράγραφος 1 και το άρθρο 86 της συνθήκης απαγορεύουν στην εθνική αρχή εγκρίνοντας τα τιμολόγια που καθορίζει μια επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί αποκλειστικό δικαίωμα παροχής των υπηρεσιών υποχρεωτικής πλογήσεως σε σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς, να δημιουργεί για την επιχείρηση αυτή τις προϋποθέσεις εφαρμογής διαφορετικών τιμολογίων στις επιχειρήσεις θαλασσιών μεταφορών, αναλόγως του αν οι τελευταίες διενεργούν μεταφορές μεταξύ κρατών μελών ή μεταξύ λιμένων που βρίσκονται στην εθνική επικράτεια, καθόσον επηρεάζεται το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 52 της 23. 2. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1986, σ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 1994

στην υπόθεση C-41/93: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(«Άρθρο 100 Α παράγραφος 4»)

(94/C 174/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-41/93, Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Edwige Belliard και Catherine de Salins) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Denise Sorasio και Virginia Melgar), υποστηριζομένης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: Ernst Röder και Roberto Hayder) και από το Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: Jørgen Molde), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης που εξέδωσε στις 2 Δεκεμβρίου 1992 η Επιτροπή, στηριζόμενη στο άρθρο 100 Α παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΟΚ, για την έγκριση της γερμανικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί της απαγορεύσεως της πεντακλωροφαινόλης ⁽²⁾, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho del Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: G. Tesauro, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Μαΐου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 2ας Δεκεμβρίου 1992 με την οποία εγκρίνεται η γερμανική κανονιστική ρύθμιση περί απαγορεύσεως της πεντακλωροφαινόλης.
2. Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 70 της 12. 3. 1993.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 334 της 18. 12. 1992, σ. 8.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 18ης Μαΐου 1994

στην υπόθεση C-309/89: Codorniu SA κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός — Φυσικό η νομικό πρόσωπο — Προϋποθέσεις παραδεκτού της προσφυγής — Περιγραφή των αφρωδών οίνων — Προϋποθέσεις χρησιμοποίησεως της ενδείξεως «crémant»)

(94/C 174/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-309/89, Codorniu SA, εταιρεία του ισπανικού δικαίου, με έδρα το San Sadurn de Noya (Ισπανία),

εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Enric Picañol, Antonio Creus, Conserción Fernández και Mercedes Janssen, του Δικηγορικού Συλλόγου Βαρκελώνης, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο των δικηγόρων Arendt και Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: Yves Cretien και German-Luis Ramos Ruano), υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: José Luis Iglesias Buhigues), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1 σημείο 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2045/89 του Συμβουλίου της 19ης Ιουνίου 1989 με τον οποίο τροποποιήθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3309/85 για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση αφρωδών οίνων και αεριούχων αφρωδών οίνων⁽²⁾, καθόσον προστέθηκε η παράγραφος 5α στοιχείο β), στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3309/85 του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 1985⁽³⁾, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακούρη, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Karteyn και J. L. Murray (εισηγητή), δικαστές: γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Μαΐου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Ακυρώνει το άρθρο 1 σημείο 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2045/89 του Συμβουλίου της 19ης Ιουνίου 1989 με τον οποίο τροποποιήθηκε ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3309/85, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την περιγραφή και την παρουσίαση αφρωδών οίνων και αεριούχων αφρωδών οίνων, καθόσον προσθέτει την παράγραφο 5α στοιχείο β), στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3309/85 του Συμβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 1985.
2. Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στα δικαστικά έξοδα.
3. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 281 της 7. 11. 1989.

(²) ΕΕ αριθ. L 200 της 14. 7. 1989, σ. 12.

(³) ΕΕ αριθ. L 320 της 14. 11. 1989, σ. 9.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 18ης Μαΐου 1994

στην υπόθεση C-118/92: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Ισότητα μεταχειρίσεως — Άσκηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων — Συμμετοχή στη διαχείριση οργανισμών δημοσίου δικαίου»)

(94/C 174/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-118/92, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Marie Wolfcarius και Θεόφιλος Μαρ-

γέλλος) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: Jean Zahlen), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, διατηρώντας εν ισχύ διατάξεις οι οποίες στερούν από τους εργαζομένους στη χώρα αυτή που είναι υπήκοοι άλλων κρατών μελών το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι κατά τις διεξαγόμενες στα πλαίσια των λουξεμβουργιανών επαγγελματικών επιμελητηρίων εκλογές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 48 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ και το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽²⁾, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμημάτων, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias (εισηγητή), F. Grévisse, M. Zuleeg και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Απριλίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, διατηρώντας εν ισχύ διατάξεις οι οποίες στερούν από τους εργαζομένους στη χώρα αυτή που είναι υπήκοοι άλλων κρατών μελών το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι κατά τις διεξαγόμενες στα πλαίσια των επαγγελματικών επιμελητηρίων εκλογές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 48 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ και άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου της 15ης Οκτωβρίου 1968 περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας.
2. Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 121 της 13. 5. 1992.

(²) ΕΕ ειδ. εκδ. 05/001, σ. 33.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 18ης Μαΐου 1994

στην υπόθεση C-303/93: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση — Οδηγία 90/486/ΕΟΚ σχετικά με τους ηλεκτροκίνητους ανελκυστήρες — Μη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο»)

(94/C 174/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-303/93, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Antonio Aresu) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: ο καθηγητής Luigi Ferrari Bravo, πλοιοστάμενος της Υπηρεσίας Διπλωματικών Διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενος από τον Ivo M. Braguglia, avvocato dello Stato), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη εκδίδοντας και μη δημοσιεύοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικη-